

முஸல்லி குருவு

வடக்கு முஸ்லிம்கள் சிறப்பிதழ்

நான் மாத்தீஸ்ராவ்

நீயும், யாரும்தான் அழைக்க வேண்டாம்
அகதியென்று என்னை

யுதத்தின் நெருப்புக் கால்களைமீது
ஏற்கென்றாலா?

எங்களும் நான்கதியாவேன்
அகதியாய்ச் சுருக்கி வலிமையோயச் செய்ததும்
என்னை என்?

தாயகத்தின் மடியிற்றவழந்து
சுதந்திரமாக விரல் சூப்பியவென்னை
பிடியிற்றனளி உதைத்து விரட்டி விட்டார்கள்
அக்கிரிமிப்பாளர்கள்

என் உம்மாவின் காதுகளில் பூப்பதிருந்து
ஒரு சோடி மின்னியை
விளேட்டால் அறுத்துக் கொய்த கொடுரம்

காரவில் எரிந்து இன்னும்மனையவில்லை

குமருப்பின்னை என் தங்கையின் கழுத்தில்
வானில்லாமலே மின்னல் வெட்டியை
ஒன்றாரப் பவன் தங்கச் சங்கவினையை
அறுத்துப் பரித்த பலிக் காட்டுத்தனம்
என் கண்களுக்குள் பெருங்கோபாமய் முகாமிட்டிருக்கிறது

மூல வியாதியின் நெருப்பு அவதியிலிருந்து
விடுதலை பெறும் இன்ப நாளுக்காய்க் காத்திருந்த
வாப்பாவின்
வைத்திய செலவைத் தொகையை
மாங்குளச் சந்தியில் வைத்து சூறையாடியவர்களின் வெறித்தனம்
உரோமமொவ்வொன்றிலும் சினந்து நிற்கின்றது.

எனக்கு வாழ்வைத் தந்த வடக்கு மன்
எனது நிழலுக்குக் குடைவிரித்துத் தந்த
யாப்பாண வீடு வாசல்களில்
குந்திக் குடியிருக்கும் உரிமையை
அடித்தும் உதைத்தும் பரித்துக் கொண்டவர்கள்
என்னைத் தூரத்தியடித்து விரட்டியும் விட்டிருக்கிறார்கள்.

என்னைப் படைத்த ரபின் மீது சத்தியமாக
நான் விரட்டியடிக்கப்பட்டனதான்
அனமுக்காத்திர்கள் யாருமென்னை அகதி என்று

என் பெளியேற்றப்பட காயக்களின் யைது
தான் முன்னரக் கடந்த பருவத்தில் உள்ளது.
இன்னுமதிக் கவுடங்கள் பொயினும்
நோயுசிறி என் ரணங்கள் மீது பதிந்திருக்கும்
நம்பிக்கை சுற்றேனும் குறையுமென்று மட்டும் நீ
எதிர்பார்த்து விடாதே!

முகாம்களின் நாகல்களுக்குள்தான்
எனது முக்கை பாதுகாத்து வருகிறேன்
நான் அகதி இல்லை ஆணாலும்

துப்பாக்கி, வெடுக்குண்டு, ஏவுக்கணகள் சகிதம் வேட்டடையாடி
எனது தாயகத்தை வெல்க் காத்திருக்கின்ற
விரட்டியடிக்கப்பட்டவன் நான்.

முஸல்லிம்கள் புலிகளால்
வெளியேற்றப்பட்டபோது அபயம்
தந்து வாழ்வளித்த மனதான்
புத்தளம் மன- பல்வேறுப்பட்ட
வளக் குறைபாடுகளுக்கு
மத்தியில் வாழும் புத்தள
முஸல்லிம்கள் - தங்கள்
மன்களை விசாவமாகி மேலும்
85 ஆயிரம் முஸல்லிம்களுக்கு
தங்களுடைய வாழ்வை
பங்குபோட்டுக் கொடுத்துள்ளனர் - இந்த முன்மாதிரியை
இலங்கை வாழ் முஸல்லிம்களில்
எந்த மாவட்டத்தும் மக்களும்
இதுவரை காட்டவில்லை

ஓருநாளா? இரண்டாணா? 13
வருடங்கள் தனது
மடினயைத்திறந்து நமது மக்களை
அரங்கணத்து வைத்திருக்
கிறார் புத்தளத்து அன்னை.
அவள் இன்னும் வடக்கு
முஸல்லிம்களைப் பார்த்து சீ
என்று சொல்லவில்லை -
வாழும் காலமெல்லாம் வாழுந்து
விட்டுப் போவகள் என்பதே
அவளது விருப்பமாக உள்ளது.

வடக்கு மக்களுக்கு தன் மடி திறந்து வாழ்வனிந்து புத்தளம் மன் !

முனிசிபலினார் நான் மாத்தீஸ்ராவ் முனிசிபல் மாங்கு ஆசிரியர் முனிசிபல் மாங்கு

அவைங்களும் - அதிலிருந்து மின் முடியாத

தோல்விகளுமான துண்பம் நிறைந்த

வாழ்க்கை வடக்கு முஸல்லிம்களின்

தலைவிதியாய் மாரி நிற்கிறது. 13 வருடங்கள் -

கராசுகி மனித வாழ்வில் நான்கில் ஒரு பகுதியை

விரட்டியடிக்கப்பட்ட அகதி வாழ்வு

கவீகிரித்துக் கொண்டுள்ளது.

அன்ப் கருணை, நடை, சகோதரத்துவம்,

கொண்ட நமது சன்மார்க்க வாழ்வின்

அடிப்படைகளை நிருபிப்பதற்கான

எதிர்பார்ப்புகள் நிறைந்த ஆயிரக்கணக்கான

மளிதாத்மாக்கள், புத்தளம் மாவட்டத்தின்

அகதி முகாம்களிலும். அபயம் தரும் நிழல்களிலும்

காத்திருக்கின்றனர்.

இந்தத் துண்பமிகு காத்திருப்பு 13 வருடங்களை முடித்து
14 வது வருடத்தினுள் காலத் எடுத்து வைத்துவள்ளது.

இவ்வாழ்வு இன்னும் எத்தனை வருடங்கள் தொடருமோ

படைத்த இறைவனுக்கே தெரியும்!

கல்நெஞ்சையும் களரையை வைத்துவிடும்

இந்த அவை நிறைந்த வாழ்வை நமது மக்களுக்கு

பரிசாகத்தந்தவாகள் புலிகள். நம்மை தொடர்ந்தும் அடக்கி வரும் அடக்கி வரும் அடக்கி வரும் சக்திகள்.

வடக்கு முஸல்லிம்களின் வாழ்வை எப்படி இருக்கிறது?

ஒலைக் கொட்டில்களுள் சுருங்கிய வாழ்வு, பசியாற உண்பதற்கு

உணவு இல்லை, மலசலகூடவசதி இல்லை.

அடிப்படைத் தேவைகள் கூட நிறைவேற்றப்படாத, முடியாத

மோசமான வாழ்வு.

இளம் சிறார்களுக்கு ஆரம்பக் கல்வி இல்லை.

வாய்ப்பின்மை, வசதியின்மை வருமானத்திற்கான தொழில்லை.

இருந்தாற் போல் சிடைக்கும் கூவி வேலைகள். எஞ்சிய நாட்களில்

வேதனை! வேதனை!!

புத்தளம் மாவட்டத்தில் மாத்திரம் 87

ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட வடக்கு மன்னிலிருந்து

